

# РЕШЕНИЕ

№ 7104

гр. София, 24.11.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова**

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева**

**Мария Владимирова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6999** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЕТ „СНЕЖАНКА БОРИСОВА - СНЕЖИНКА“, ЕИК[ЕИК], подадена чрез адв. А., срещу Решение № 2456 от 01.07.2022 г., постановено по нахд № 2111 по описа за 2022 г. на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 104 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 23-2100135 от 15.12.2021 г., на Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на касатора на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) е наложена имуществената санкция в размер на 2 500 лв. за нарушение на чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ.

С касационната жалба се наведени оплаквания за неправилност на оспорения съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и поради очевидна несправедливост на наказанието - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 от НПК. Оспорват се изводите на въззивната инстанция, че работодателят не е изпълнил задължението си да сключи трудов договор с работника в писмена форма, т.е. че не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила като трудови правоотношения. Сочи се, че с работника е бил сключен граждански договор и допълнение към него за извършване на точно определена дейност и фиксиран срок, а

не за престиране на работна сила. Счита, че е налице маловажен случай. Искането до съда е за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново, с което да бъде изцяло отменено НП. Алтернативно моли съда да измени НП като намали размера на имуществената санкция до минималния размер. Претендира присъждане на сторените разноски по представен списък.

Ответникът – Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, не се явява, не се представлява в съдебно заседание, не излага становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалбата за основателна.

Административен съд София-град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

За да постанови решението си, районният съд след преценка на съвкупността от събраните по делото писмени доказателства и гласни доказателствени средства, от правна страна е приел, че при съставянето на АУАН и при издаването на обжалваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Прието е, че посочените в АУАН и в НП обстоятелства свързани с нарушението са безспорно установени, а именно, че на 10.11.2021 г. инспектори при Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" - С. извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на място в обект на контрол - магазин за търговия на дребно, находящ се в [населено място],[жк], маг. 11 до „Т-М.“. При проверката била заварена да работи като продавач - консултант Н. Г.. Със собственооръчно попълнена декларация последната декларира, че работи в ЕТ „СНЕЖАНКА БОРИСОВА - СНЕЖИНКА“ като "продавач - консултант" от 01.09.2021 г., с работно време от 10:00 до 19:00 ч., с почивен ден - неделя, почивки в работния ден – от 14.00 ч. до 14.30 ч. и получава трудово възнаграждение – 700 лв., като е сключила договор.

Проверката продължила по документи в ДИТ Софийска област, където на 25.11.2021 г. работодателят представил граждански договор за извършване на работа (без номер) от 01.09.2021 г., по силата на който възложителят ЕТ „СНЕЖАНКА БОРИСОВА - СНЕЖИНКА“ възложил, а изпълнителят Н. Г. приела да извърши обслужване на клиенти и да ги запознава с качеството на продуктите в търговския обект, находящ се в [населено място],[жк], маг. 11 до „Т-М.“. В тази връзка в договора са изброени и дванадесет точки със задължения, като последните две (по естеството си – „допълнителни задължения“) вменяват на Г. - да изпълнява функцията на материално отговорно лице и да изпълнява допълнителни задължения, възложени от прекия ръководител или от управителя на търговския обект. Било представено и допълнение към гражданския договор от 02.09.2021 г.

За извършената проверка бил съставен протокол с изх. № ПР2137215 от 25.11.2021 г., с който на дружеството - жалбоподател били дадени предписания. Протоколът бил съставен в присъствието на представител на дружеството – Б. Б., упълномощено лице, което получило екземпляр от същия срещу подпис.

На 25.11.2021 г. св. К. - инспектор в ДИТ Софийска област съставил АУАН № 23-2100135/25.11.2021 срещу ЕТ за нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ. АУАН е

предявен и подписан без възражения от упълномощения представител на ЕТ. На 30.11.2021 г. е депозирано писмено възражение срещу констатациите в АУАН. Същото е прието за неразколебаващо приетите въз основа на събраните доказателства изводи.

В основа на АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, е издадено процесното НП, с което на ЕТ „СНЕЖАНКА БОРИСОВА - СНЕЖИНКА“ е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. за нарушение на чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ.

По същество на спора въззивния съд е изложил съображения, че нарушението е безспорно доказано и е квалифицирано правилно от наказващия орган, като съответно по вид. Относно размера на наложената административна санкция е възприел, че същата е съобразена с тежестта на нарушението, тъй като е близка до минималната за съответното нарушение. По изложените съображения съдът е достигнал до извода, че административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана законосъобразно, като извършеното нарушение е типично за съответния вид.

Обжалваното решение е валидно, допустимо, но частично неправилно.

Съгласно чл. 62, ал. 1, вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения със сключване на трудов договор в писмена форма.

Спорният въпрос по делото е как следва да бъдат квалифицирани отношенията между ЕТ „СНЕЖАНКА БОРИСОВА - СНЕЖИНКА“ и Н. Г. - облигационни ли са те, както твърди жалбоподателя, или са трудови, както е приел административнонаказващият орган (АНО).

Трудовият договор има за предмет престирането на работна сила от работника за краткосрочен или продължителен, в повечето случаи неопределен срок, като се извършват повтарящи се действия, включени в трудовата функция, а при гражданския /облигационен/ договор се дължи конкретен трудов резултат. От това произтичат и другите разлики между същите: при трудовото правоотношение мястото на полагане на труд е част от съществените елементи на договора и не може да бъде едностранно променяно, работникът е в дисциплинарна зависимост от своя работодател и е задължен да спазва определения ред и трудова дисциплина, работно място, работно време и т.н. – какъвто е и конкретния случай, съгласно декларацията на Н. Г..

На следващо място и при двата договора се дължи възнаграждение, но то се различава по своето естество, като трудовото възнаграждение е правнорегламентирано, има гарантиран минимален размер и се изплаща ежемесечно (в случая е 700 лв.), а възнаграждението, което следва да заплати възложителят, се договаря свободно между страните и се изплаща след приемане на работата, по принцип еднократно. Без значение е и обстоятелството дали извършваната трудова дейност е за определен срок. Кодексът на труда изисква за наемане на лице по трудовото правоотношение да бъде сключен трудов договор, дори и за почасова работа и за заместване на отсъстващ служител.

В конкретния случай се доказва наличието на трудово правоотношение между ЕТ и Г., като липсва да е сключен трудов договор, поради което е нарушено императивното изискване на чл. 62, ал. 1 КТ за писмена форма на трудовия договор при престиране на работна сила. Така е осъществен санкционния състав на чл. 414, ал. 3 от КТ, който гласи, че „работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до

15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение“. В НП подробно е акцентирано върху периода, в който е престиган труд без да е бил сключен трудов договор, значимостта на засегнатите обществени отношения и постигане на целите по чл. 12 от ЗАНН, отчетено е, че това е първо нарушение на работодателя. Въпреки направеното в жалбата искане за редуциране на размера на наложената имуществена санкция до минимално предвидения, въззивният съд декларативно е приел, че размерът на санкцията е съобразен с нарушението.

От друга страна доколкото нарушението е първо по ред и с оглед на нормата на чл.415в, ал. 2 от КТ не може да бъде квалифицирано като маловажен случай и не са установени други вредни последици за трудовото законодателство и за конкретното лице, преставащо работната си сила, то настоящият състав намира, че наложената санкция от 2500 лв. се явява прекомерна и справедливото наказание следва да се определи в минималния размер от 1500 лв.

По изложените съображения решението на СРС е постановено в нарушение на закона, поради което следва да бъде отменено, като вместо него настоящата инстанция се произнесе с решение по същество, с което да измени обжалваното наказателно постановление, като намали размера на наложената имуществена санкция до установения минимум от 1 500 лв.

Разноски: Искането на касатора за присъждане на разноски за платена държавна такса в размер на 70 лева и адвокатско възнаграждение за оказана безплатната помощ на основание чл. 38, ал. 2 , вр. с ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата /ЗА/ е неоснователно по следните съображения:

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗА адвокатът или адвокатът от Европейския съюз може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на лица, които: имат право на издръжка; материално затруднени лица; роднини, близки или на друг юрист. За да упражни последният това свое право, е необходимо да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл. 38, ал. 1 от ЗА, като докаже конкретното обстоятелство/ва, съобразно регламентирани в разпоредбата трите хипотези. В случая по делото не са ангажирани доказателства в този смисъл, поради което присъждане на възнаграждение не се следва. На следващо място за обжалването на решението на СРС по реда на чл. 208 и сл. от АПК във вр. чл. 227а, ал. 5 от АПК държавна такса не се дължи, тъй като процесното производство е по реда на ЗАНН, поради което претенцията за присъждане на разноски за платена сума от 70 лева следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София- град, XVI-ти касационен състав,

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2456 от 01.07.2022 г. по нахд № 2111/2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 състав и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА: ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2100135 от 15.12.2021 г., на Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на ЕТ „СНЕЖАНКА БОРИСОВА - СНЕЖИНКА“, на основание чл. 41б, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществената санкция в размер на 2 500 лв. за нарушение на чл. 62, ал. 1

във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ, като НАМАЛЯВА размера на имуществената санкция на 1 500 (хиляда и петстотин) лева.  
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.